

U D R U G A G R A D O V A

Zagreb 14. siječnja 2019.

Poštovana gospođa

Nada Murganić
ministrica demografije, obitelji, mladih i
socijalne politike

10000 Zagreb
Trg Nevenke Topalušić 1

Predmet: **Nacrt prijedloga zakona o sustavnom financiranju saveza i udruga osoba s invaliditetom**

- **mišljenje, dostavlja se**

Nastavno na Nacrt prijedloga zakona o financiranju saveza i udruga osoba s invaliditetom dostavljen aktom (Klasa: 011-01/18-01/10, URBROJ: 519-01/3-18-3) od dana 20. prosinca 2018., Udruga gradova u Republici Hrvatskoj ističe sljedeće:

Financiranje udruga osoba s invaliditetom samo je mali dio aktivnosti i napora, pa i financijskih, koje gradovi čine kako bi osobama s invaliditetom povećali mogućnosti te dostupnost svojih usluga i javnih prostora, mogućnost aktivnog bavljenja sportom ili drugim aktivnostima, zapošljavanje i ravnopravno uključivanje na tržište rada uz prekvalifikacije ili doškolovanje te, naposljetku, kako bi im omogućili stambeno zbrinjavanje. Ovo valja imati na umu stalno pa i u kontekstu financiranja udruga osoba s invaliditetom.

Nadalje, gradovi su od trenutka donošenja Uredbe Vlade Republike Hrvatske o kriterijima, mjerilima i postupcima financiranja i ugovaranja programa i projekata od interesa za opće dobro („Narodne novine“, broj 26/2015) odradili ogroman posao i uložili mnogo vremena kako bi udrugama pojasnili novi način financiranja. Dakle, da bi udruge osvijestili da se napušta princip prijave na financiranje „redovne/osnovne djelatnosti“. Nepodijeljeno je stajalište niza gradova da se primjenom Uredbe u praksi uistinu bavimo puno više sadržajem, no pukom formom te se vrlo jasno i transparentno zna na što se troši proračunski novac, a to ocjenjujemo iznimno bitnim.

Konkretnije, uz pojedine odredbe Nacrta prijedloga zakona:

Uz članke 2. i 3.

Odredbe članaka definiraju tko su reprezentativne udruge dok se u članku 2. zaključno navodi „te su jedini autentični i legitimni zastupnici tih osoba“. Moramo primijetiti da ovakvo normativno „jačanje“ i propisivanje gotovo pa isključivosti, nije uobičajeno, tim više što jedna osoba može biti član više, pa i čitavog niza udruga, u konkretnom slučaju više udruga koje imaju programe namijenjene zadovoljavanju potreba osoba s invaliditetom. Tako, primjerice, osoba može biti član jedne ili više lokalnih, „gradskih“ udruga, član udruge koja djeluje na regionalnom nivou, član nacionalne udruge koja djeluje na području cijele zemlje. Dodatno, i činjenica da su za registraciju udruge potrebne (i dovoljne) samo tri osobe dodatno problematizira propisivanje granice od 75%, a osim toga, nesporno je da duljina djelovanja udruge, kako se Nacrtom predviđa, najmanje tri godine, uistinu nije jamstvo njezine kvalitete ni kontinuiranog rada.

Uz članak 13.

Predlažemo pojasniti ili barem precizirati poslove Povjerenstva, posebno one sadržane u točki 2. stavka 2. članka 13. Uistinu nam je nejasna odredba da Povjerenstvo „informira predstavnička tijela o korisnicima proračunskih sredstava“ jer je upravo gradsko vijeće tijelo koje je usvojilo gradski proračun i time rasporedilo proračunska sredstava grada korisnicima. Dodatno, predlažemo razraditi i dio koji predviđa da Povjerenstvo, u suradnji s predstavničkim tijelom, educira djelatnike ureda lokalnih jedinica. Iz iskustva provedbe edukacija članova predstavničkih tijela od 2005. godine možemo ustvrditi da se radi o tijelima vrlo heterogenog sastava, i to u svakom pogledu. Također, organizacija edukacija, uz to što je vremenski i organizacijski zahtjevnija, predviđa (i troši) nemala financijska sredstva. No središnje pitanje koje nam se postavlja jest o čemu će to Povjerenstvo educirati djelatnike gradskih upravnih odjela i službi? Uz stavak 3. predlažemo da se već samim odredbama Zakona (i dodatno) obveže uredi državne uprave da po službenoj dužnosti dostavljaju Ministarstvu sva rješenja, odnosno sve druge akte koji se odnose na statusne i ine promjene udruga osoba s invaliditetom o čemu uredi državne uprave vode službene evidencije, odnosno o čemu se vodi (jedinstveni) registar udruga.

Uz članak 18.

Redovna/osnovna djelatnost udruga dio je prijavljenih projekata, programa i manifestacija. **Sve ono što je u Nacrtu prijedloga zakona definirano kao osnovna djelatnost, financira se već i sada pa smatramo da nije nužno gradove još jednom formalnopravno obvezivati.** Kada udruge, pa tako i udruge osoba s invaliditetom, prijavljuju projekte, programe i manifestacije na javni poziv, planirane troškove raščlanjuju u skladu s potrebama, ali navode i troškove koji su navedeni u prijedlogu članka 18. stavak 2. Nacrta. Sve ovo provodi se sa ciljem da korištenje proračunskih sredstava bude u potpunosti transparentno te da se pri dodjeli proračunskih sredstava nikoga ne favorizira, odnosno ne stavlja u nepovoljniji položaj. Uz to što se iz gradskog proračuna osiguravaju (i) sredstva za osnovnu djelatnost ta se sredstva mogu osiguravati i kroz posebne projekte i programe na isti način kao i kod sufinanciranja iz gradskog proračuna, dakle kao dio prihvatljivih troškova programa, odnosno projekata. Odredbu stavka 5. članka 18., pretpostavljamo, valja tumačiti na način da su

gradovi, pri donošenju proračuna, u obvezi posebno iskazati osigurana sredstva za rad udruga osoba s invaliditetom?

Uz članak 19.

Nadamo se da će podzakonski, provedbeni akt biti donijet u kratkom roku koji će omogućiti skoriju primjenu budućeg Zakona.

Uz poštovanje,

**Predsjednik Udruge gradova u
Republici Hrvatskoj**

Željko Turk, dip. oec.